

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314010218
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6314010218.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Petra Chovanka a JUDr. Juraja Babjaka o sťažnosti prokurátora okresnej prokuratúry proti uzneseniu Okresného súdu Brezno sp.zn. 3 T 62/2014 zo dňa 11.9.2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods.1 písm.b) Tr.por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Brezno sp.zn. 3 T 62/2014 zo dňa 11.9.2014 a u k l a d á okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor okresnej prokuratúry podal na G. Q. obžalobu na Okresný súd Brezno pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 22.08.2013 v čase približne o 13.00 hod. v pohostinstve Vtáčnik, v obci Hronec na ul. Námestie 6.marca č.270, po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol G. D. a to takým spôsobom, že ho jedenkrát udrel rukou do pravej časti tváre, do oblasti sánky, následkom čoho menovaný spadol čelom na doposiaľ presne nestotožnený predmet v interiery objektu, čím svojím konaním spôsobil obvinený poškodenému G. D., nar.XX.XX.XXXX zranenia a to zlomeninu pravej strany sánky, ktoré si objektívne vyžiadalo dobu práceneschopnosti v trvaní do 4 týždňov a dobu liečenia do 7 dní, pričom uvedené zranenie obmedzovalo poškodeného v obvyklom spôsobe života po dobu približne 3 týždňov, a ďalej tržnú ranu v oblasti čela, ktoré si vyžiadalo objektívnu dobu liečenia v trvaní do 7 dní.

Okresný súd konal na hlavnom pojednávaní a rozhodol tak, že podľa § 280 ods.2 Tr.por. postúpil vec obžalovaného Q. na Okresný úrad Brezno, aby ju prejednal ako priestupok a rozhodol o prípadnom nároku poškodeného na náhradu škody.

Proti tomuto uzneseniu prokurátor okresnej prokuratúry do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal sťažnosť, ktorú neskôr písomne rozsiahlo zdôvodnil tak, že v rozsahu sa miestami strácala podstata veci. Uviedol v nej, že hodnotenie dôkazov zo strany súdu považuje za nesprávne, keďže si poškodený na celý priebeh incidentu dobre nepamätal a pamätal si len niektoré skutočnosti. Výpoveď priamej svedkyne považuje za významný dôkaz. Na druhej strane mechanizmus vzniku tak ako ho popísala svedkyňa M. v prípravnom konaní nezodpovedal primárnym zisteniam a záverom súdneho znalca, ktorý v znaleckom posudku uviedol, že zlomenina sánky poškodeného nemohla byť spôsobená jednoduchou fackou, ale k zlomenine pravdepodobne došlo po údere päšťou. Až v konaní pred súdom znalec pripustil, že k zlomenine sánky poškodeného mohlo dôjsť aj tak, že úder dlaňou smeroval na bradu zospodu, avšak muselo by ísť o úder dlaňou väčšou intenzitou. Súd svoje rozhodnutie oprel o záver, že k zraneniu došlo po facke zo strany obžalovaného, ktorú dal obžalovaný ľavou rukou a teda nemožno od obžalovaného spravodlivo požadovať, aby mohol predpokladať, že dôjde k zlomenine sánky a

nemožno mu pripísať ani nepriamy úmysel. Podľa odvolateľa nemožno prijať ani argumentáciu, že poškodený je oproti obžalovanému oveľa ľahší, hoci výrazne schudol práve v dôsledku zranenia, ktoré si vyžiadalo fixáciu čeluste a poškodený mohol konzumovať len kašovitú stravu. Podľa odvolateľa vyššia váha obžalovaného je okolnosťou svedčiacou v jeho neprospech a pri jeho telesnej konštrukcii si musel byť vedomý následkov svojho konania. Zavinenie obžalovaného vyplýva z okolností skutku, mechanizmu zranenia, intenzity úderu i to, kde tento úder smeroval. Bol to obžalovaný, ktorý začal urážať poškodeného a keď mu tento urážku opätovoľ vedomý si svojej fyzickej prevahy, poškodeného udrel.

Podľa prokurátora obžalovaný od začiatku konfliktu si bol vedomý svojej fyzickej prevahy a nemusel sa obávať fyzickej inzultácie zo strany poškodeného, ani toho, aby poškodený úder opätovoľ. Prokurátor sa tiež nestotožnil s tvrdením súdu, že konanie obžalovaného nevykazovalo ani znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva. Prokurátor namieta aj aplikáciu ust. § 10 ods.2 Tr.zák., v tomto smere poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Odvolateľ má za to, že následok, teda zlomenina sánky bola vyvolaná úderom zo strany útočníka s fyzickou prevahou do oblasti tváre poškodeného, ktorý bol vedený väčšou intenzitou. Podľa odvolateľa nie je dôležitý, či došlo k úderu päšťou alebo dlaňou, ak sú tieto spôsobilé vyvolať rovnaký následok.

Odvolateľ poukázal i na to, že obžalovaný uvádzal, že podmienený trest odňatia slobody je pre neho likvidačný, pretože by prišiel o prácu. V zmysle priloženého vyjadrenia zamestnávateľa toto tvrdenie je vylúčené. Prokurátor navrhol uznesenie prvostupňového súdu zrušiť a uložiť mu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť možno označiť za dôvodnú.

Krajský súd vychádzal z toho, že poškodený od počiatku tvrdil, že obžalovaný ho udrel päšťou do pravej časti tváre a tento mechanizmus označil za najpravdepodobnejší aj znalec. Podľa prvostupňového súdu je takýto mechanizmus nemožný, pretože obžalovaný je nepochybne pravák a poškodeného mohol päšťou udrieť len do ľavej časti tváre. Prvostupňový súd potom ustálil, že sa jednalo o akúsi facu, resp. úder dlaňou zasadenú ľavou rukou obžalovaného na pravú stranu tváre poškodeného.

Prvostupňový súd však nezobral v úvahu podstatný moment, ktorý popisuje rovnako poškodený aj svedkyňa, ktorej výpoveď podľa prvostupňového súdu má zásadný význam, a to ten moment, že poškodený sedel po ľavej strane obžalovaného a z pohľadu svedkyne - barmanky M. po pravej strane. Poškodený teda nesedel či nestál vo vzťahu k obžalovanému tvárou v tvár, ale bol natočený k nemu pravou stranou tváre a úder pravou rukou obžalovaného do pravej strany tváre poškodeného je veľmi dobre možný a veľmi pravdepodobný.

Bude preto úlohou prvostupňového súdu urobiť za účasti obžalovaného, poškodeného, prípadne svedkyne M. a znalca na súde urobiť vyšetrovací pokus v uvedenom smere.

Účastníci konfliktu, prípadne svedkyňa by popísali postavenie i spôsob útoku a bola by tak preverená uvádzaná reálna možnosť úderu päšťou. V konečnom dôsledku aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom na intenzitu útoku zo strany obžalovaného a vzniknutý následok u poškodeného v podobe zlomenej čeluste s následným výrazným dlhodobejším obmedzením bežného spôsobu života neumožňuje podradiť konanie obžalovaného pod skutkovú podstatu priestupku.

Iná situácia je vo vzťahu k prečinu výtržníctva, kde sa možno stotožniť so záverom prvostupňového súdu, pretože len jeden úder okolím nevnímaný ako hrubá neslušnosť či výtržnosť, nemusí zakladať tento trestný čin. Samotné podradenie konania obžalovaného pod skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr.zák. v danom prípade vystihuje závažnosť konania obžalovaného.

K rozhodnutiu prvostupňového súdu je tiež potrebné pre úplnosť uviesť, že nesprávne postupoval, keď postúpil len vec na priestupkové konanie. Uznesenie o postúpení veci na priestupkové konanie sa svojim významom blíží významu rozsudku, pretože je to rozhodnutie vo veci samej. Vo výrokovej časti takéhoto unesenia musí byť preto uvedený konkrétny skutok, ktorý sa postupuje na priestupkové konanie. Postúpenie veci sa totiž vždy týka skutku a nie jeho možného právneho posúdenia. Vo výroku

uznesenia o postúpení veci preto musí byť uvedený i popis skutku, ktorého sa postúpenie týka tak, aby tento skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom. Zhrnutím v zmysle dlhodobo zaužívanej súdnej praxe sa preto vždy postupuje skutok a nie len vec so spisovou značkou.

Polemickým sa tiež javí možné rozhodnutie orgánu príslušného rozhodovať o priestupku aj o prípadnom nároku poškodeného na náhradu škody, ako to uvádza okresný súd.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.